

Despre George Enescu

George Enescu s-a nascut in 19 august 1881. Acesta se trage din parinti romani mai exact din Livezi, judetul Dorhoi, in inima Moldovei.

Enescu intruchipeaza nobletea sufleteasca ; invidia si meschineriile fiindu-i necunoscute. Are mai multe ambitii dintre care cea mai evidenta este sa compuna si sa faca muzica.

Felul sau de trai este foarte modest ; totusi nu s-au auzit niciodata cuvinte de ura sau de ciuda, ci numai expresia recunostintei sale.

Iubeste Franta si Franta il iubeste. Parisul l-a primit cand abia implinise 13 ani ; era proaspat sosit de la Viena, unde venise din Romania sa natala. Studiile muzicale le-a desavarsit la Conservator, unde a avut ca profesori pe Massenet, Faure, Gedalge si Marsick ; drept colegi l-a avut pe Cortot, Thibaud, Ravel, Ducasse, Schmitt, Auber si inca altii din aceeasi mare scoala. Dragostea sa profunda este legata de clasicii si de romanticii germani, de Wagner si de Brahms, iar mai intai de toate de Beethoven si de Bach.

Intr-o alta idee apare evident ca Enescu, artistul, este uluitor. Majoritatea oamenilor sufera de a fi prea putin sau prea tarziu inzestrati. Dimpotriva, el a suferit tocmai de pe urma precocitatii si excesului darurilor sale. La 13 ani canta la fel de stralucit atat la vioara cat si la pian, si era autorul mai multor Uverturi. La 16 ani a compus Poema Romana, care din pacate a avut un imens succes, fapt ce l-a nelinistit in maere masura pe dascalii sai. Elevii straluciti plac in conservatoare dar naturile exceptionale inspira teama. Talentul se cultiva, dar geniul nelinisteste.

Odata cu studiile terminate, Enescu duce o viata de virtuoz si in acelasi timp de compozitor.

Prea multe talente, concentrate in acelasi individ, au provocat intotdeauna valva, caci un singur om nu trebuie sa intruneasca atatea daruri.

Cea mai mare parte a timpului si-a daruit-o singurului lucru care reprezenta pentru el o valoare absoluta: compozitia.

Tanar fiind facea planuri minunate: cu banii castigati pe scena va cumpara pamant in Romania; in curand ar fi putut sa se retraga in tara sa natala, si-ar fi atarnat pentru totdeauna vioara in cui si si-ar fi petrecut zilele scriind muzica. Din pacate, lucurile s-au intamplat ca in fabula lui La Fontaine... doua razboaie, doua devalorizari succesive si multe schimbari sociale ii distrug sperantele si-l obliga, sa plece prin lume cu vioara sub brat.

Pana la urma, s-a resemnat la aceasta simbioza necesara intre vioara si compozitie, intre util si indispensabil.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

Arta sa, simpla in aparenta, este lipsita de artificii si pretiozitati inutile. El canta foarte limpede si foarte sincer, uneori furtunos, asemenea acelor torente de munte care aduc cu ele pietris si cateodata aur. La Enescu, asprimile voite, fac prin contrast, mai suav, farmecul contemplarii. El clarifica textul nedand un sens special fiecarei note, dar cand apare un motiv esential, sau un punct culminant al temei, acesta da dovada de o mare maiestrie, asemenea celei pe care o resimti privind un munte. O arta facuta din contraste, din momente dramatice si din seninatate. O arta ce nu apartine spiritului, nici macar inimii, ci sufletului.

Imaginea dominanta pe care ne-o lasa Enescu este aceea a unui creator care se trudeste sa-si desavarseasca opera, stiind ca are ceva de spus si ca trebuie sa o spuna cu orice pret. El vede in ea telul existentei sale si nimic nu mai are importanta, in afara cautarii si redarii acestui adevar interior.